

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ampelio Presbytero. 81.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡ εἰσοδος ἡμῶν ἢ δικαιοσύνη πλείον
τῆς γραμματέων καὶ φαρισαίων, ἔ
δύνασθε εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τῆς οὐρανῶν. τὸ τοῦ λέγων θεοσπεπώς,
εἰ μὴ τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ τὴν ἐργασί-
αν. οἱ ἀποστόλοι ἀρκέουσι πρὸς
δικαιοσύνην καὶ λογισμοὶ, ἢ τὸ θεοῦ
ἡμῶν βασιλεία οὐκ ἀνοίγεται. ἐ-
πειδὴ γὰρ ἀληθὴς ἐστὶν ἡ βασιλεία,
τοῖς ἀληθῶς αὐτῶν ἡτῶσιν ἀνοίγεται.
ἡ εἰσοδος δὲ τῆς τῶν νόμων δικαιοσύνης,
ἢ τοῦ εὐαγγελίου ἐστὶν ὑψηλότερη. ὁ μὲν
γὰρ τὴν ἀρχὴν πμωρεῖται, τὸ δὲ καὶ
πρὸς τὴν ἡλὴν μέγρι βάθους ἐν-
νοῶν, τὴν κριτικὴν ἀκριβεῖαι ἐνδει-
κνύμενον.

ἀνοίγεται.

Νείλω μοναχῶ. π.

Ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν ἀει-
πατῶν καὶ ἐν μέσῳ παγίδων διχα-
σάντων, διορατικοὺς ἡμᾶς ποιῶν ὁ
κύριος, ἀπεφῆκετο πρὸς ἡμᾶς ἵνα
τῆς ζύμης καὶ τῆς σαυδαλῶν, καὶ ἐν-
νοῶν τῶ ἀντιδικῶ ταχῶ, ἕως ὅτε ὠιδῶ
ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτῶ ἀντίδικον, τὴν
τῶ σώματος ὁρεξίαν πρὸς τὸ πνεῦμα θεο-
σπεπῶς οὐρανοῦ, ὁδὸν μὲν, τὸν εἶον
καλῶν, ἵνα τὸ γένους ἡμῶν ἀσθενῶς
ὁδεύοντων εὐνοῶν δὲ πρὸς τὸ σῶμα
τὴν συναίδησιν τῆς ἐπαρρησίας
αὐτῶ πρὸς τὸν ὁδόν, ὅπως παρ' ἡ-
μῶν θεωρεῖσθαι οφείλῃσαι, μήποτε τοῖς
αὐτῶ τῆς πρὸς τὸν ἴδιον ἴδιον
καὶ ἀνάξια τῆς ἀνακλήσεως πρὸς
ἐαυτοὺς, ὡς ἀποδοῦναι ὑπὸ σκείνων τῶ
κριτῆ, ὅτε τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ τοὺς
λόγους συναγαγεῖν ὡς ἀγίνεταί, ἵνα
πρὸς ἡμᾶς ἐκαστῶ καὶ τὸ ἴδιον ἔργον.

ἀπίκτως.

Ἀμπελίου πρεσβυτέρου. πα.

Μὴ συμποροσέσῃ σοι θρόνος ἀνομίας
ὁ πλάσων ἔπι πρὸς τὸν ἴδιον. πρὸς
καὶ τῆς ἀγίων ἐστὶν ψυχῶν, καὶ τὸ
τῆς ἐκείθεν ὁμολογίας ἀγωνιστοῦ,
πρὸς αὐτὸν ἐν ἰκετησίᾳ βοώντων, Μὴ
ὑψοῦσθαι θρόνος ἀνομίων ἐπαρτίον, ὅτι

ὡς θεῶν.

iustitia vestra plusquam Scribarū & Pha-
risæorum, non intrabitis in regnum celo-
rum. Quod perinde est, ac si modo diuini-
tati consentaneo diceret: Nisi vos, qui fu-
cum ac pratextum ad Dei ministerium
sufficere existimatis, opinionem in actio-
nem conuertatis, Dei regnum vobis mi-
nimè patebit. Quoniam enim verum re-
gnum est; iis quoque, à quibus verè quæri-
tur, aperitur. Porro exuperantia iustitiæ
legis, est Euangelij sublimitas. Nam illa
actionem punit: hoc autem nudam etiam
voluntatem; nimirum vsque ad intimas
cogitationes iudiciariam synceritatem
ostendens.

Opinio in
actionem
vertenda.

Lex actio-
nem pu-
nit: Euang-
elium
volunta-
tem.

Nilo Monacho. 80.

Quoniam cum ruina nostra ambula-
mus, atque in medio laqueorū incedimus,
idcirco Dominus, ut oculatos & perspica-
ces nos reddat, à fermento & scandalis at-
tendendum nobis esse pronunciauit; con-
sentiendumque aduersario citò, dum su-
mus in via cum ipso. Quo quidem in loco
per aduersarium, corporis cupiditatem,
spiritui repugnantem, diuinè intelligit.
Viam autem, hanc vitam vocat, quæ à ge-
nere nostro sine vlla institutione peragrat.
Consensum denique ac benevolentiam
erga corpus, agnitionem rebellionis ipsius
appellat, quæ confestim perspicere debet: ne
alioqui, si ipsius imperiis succubuerimus,
ac res superna vocatione indignas perpe-
trauerimus, ab illis iudicium dedamur,
cùm ad opera nostra & sermones colli-
gendos venerit, reddendumque unicui-
que iuxta opus suum.

Marc. 8.
Matt. 18.
Matth. 5.
Quid ad-
uersario.

Quid via?

Matt. 16.

Ampelio Presbytero. 81.

Ne adhæreat tibi sedes iniquitatis, qui
singis laborem in præcepto. Animarum
sanctarum oratio hæc est, pro cælesti con-
fessione dimicantium, supplicique clamore
ab eo postulantium, Ne in altum effe-
ratur thronus iniquorum in conspectu

Psa. 93.

liberatio
vultus
usque
vultus

tuo Domine, aduersus præceptum tuum negotia nobis faceffens. Cuiusmodi scilicet piis tuis pueris Babylonius tyrannus erat, aut sanctis martyribus pestiferi & execrandi homines, atque idolorum propugnatores.

Dan. 3.

Arabiano Episcopo. 82.

Qui, vt Beniaminitarum scortationem *Indic. 20.* uiscifcerentur, in Gabaa ascenderant, cum de Domini voluntate ac sententia bellum susceperant, non iniquè, vt putas, victoria exciderunt; verùm quoniam iustus iudex ex iniquis aciem instruere minimè solet, idcirco per iustitiam admissum scelus vindicauit. Nam qui peiores actiones habebant, ac multo grauiores ea quæ tùm contigerat, tanquam insontes ad fratrum cædem communi animorum consensu ascenderant. Verùm illud experimento didicerunt, Hypocrita eiice primùm trabè ex oculo tuo, & tunc videbis vt eiicias festucam de oculo fratris tui. Quamobrem adulteri, quoniam adulterium minimè comfittendum esse prædicabant, rebus ipsis conuicti, ipsi quidem meritam pœnã in bello pependerunt: qui autem scortationis criminibus minimè affines erant, quòd nullum eiusmodi in se idòlum haberent, præclaram victoriam adepti sunt.

Curs. frae. lina cast.

Mat. 7.

scandali author excindend.

Leontio Episcopo. 83.

Oculum ac manum dextram optimus *Matth. 5.* Christus necessariorum ac fidissimorum amicorum propinquitatem nuncupauit; eos nimirum, qui ad opem & auxiliũ syncerè nobis afferendum beneuolo erga nos animo sunt, iis membrorum nominibus appellans, quorum opera nos ea, quæ nobis cordi sunt, exequimur. Cùm igitur quispiam ex ipsis scandali author existit, aut in peccato quodam aliquo, quod *scandali author excindend.* ipsi conflet, volutatur, huiusmodi hominem excindere oportet: ne alioqui pestem

κύριε καὶ τὸ σὸ πρῶτον ἡμῶν ἡμῶν παρεχόμενος ὁποῖος ὁ βαβυλωνίος ἦν τοῖς ὁσίοις σε πασι τύραννος, ἢ τοῖς ἀγίοις μάρτυσιν οἱ ἀλάστορες, καὶ τῶν εἰδώλων ὑπόμαχοι.

Λαβιανῶ ἑπισκόπῳ. πβ.

Οἱ πῶ πορεύαν Βενιαμὶν ἀναβάντες *Ενταβρα. πμω ἡσασαι, καὶ γνώ. οἱ γαβα.* ἡμῶν θεῶ τῶ πολέμῳ ἀλάμμοι. οὐκ ἀδικῶς, ὡς οἱ εἰς τῆς νίκης ἀπέτυχον. ἀλλ' ἐπειδὴ διγῶ κατῆ οὐκ ἐστὶν ἐξ ἀδικῶν παρὰ ταῖς, διχμοσύνη τὸ πολυμθεν ἐξεδίχμοσεν. οἱ γὰρ χείρους ἐχθρῶς παρὰ ταῖς, καὶ πολλῶ μείζους ἴσῃ τότε γαγνημῆς, ὡς ἀδῶοι πρὸς τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ὁμοιοῦσαντες ἀπέβησαν. ἀλλ' ἔμαθον τῆ πάρα, ἡσασαί τὰ ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῶ ὀφθαλμοῦ σε, καὶ τότε ἀβαλέψῃς ἐκβαλεῖν τὸ κέρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφῆ σου. οἱ τοῖνυν μοιχοὶ ἐπειδὴ μὴ μοιχεύειν ἐκήρυσον, ὑπὸ τῶ ἔρχων ἐξέλεγχόμενοι, αὐτοὶ μὲν ἀζῖαν ποιῆν τῶ πολέμῳ ἀπέσαν. οἱ δὲ τῶ ἐγκλημάτων τῆς πορείας ἀμέτοχοι, ἔδεν τοῖς τὸν ἐν ἑαυτοῖς εἰδῶλον ἔχοντες, λαμπαρῶν τὴν νίκην ἐργάσαντο.

Λεοντίῳ ἑπισκόπῳ. πγ.

Ὄφθαλμὸν καὶ χεῖρα δεξίαν ὁ πᾶ *νάγατος χεῖρας τῆ ἐγγύτητα τῶ* ἑπιστηδίων καὶ γνησίαν ἡμῶν ἐπανόμασε. τῆς εὐνῆς ἡμῶν πρὸς γνησίαν σωεργίαν, ἐκείνοις χαλίσας τῶ μελῶν τοῖς ονόμασι, δι' ὧν ἡμεῖς ἰα ἀρέσκοντα πρᾶτομῶ. ὅταν οὐ πῆ ἐξ αὐτῶ σκανδάλα ἀπίος γίνηται, καὶ ἀμαρτία κατλιθῆται πῆ, ἡμῶν λοιδορεῖαν φερῶση, καὶ αὐτῶ ἀπῆσαν πρῶ ἐνδῶση, ἐκκόπειν κατὸν τοιοῦτον, ἵνα μὴ λοιμὸν μιμησομένῳ ἀνεμῆτῃ τῶν του